

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618201725
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4618201725.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci navrhovateľa: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/X, XXX. XX M., zastúpeného: JUDr. Mariana Pirt'ánová, advokátka so sídlom Moyzesová 471/1, 959 01 Partizánske, proti otcovi: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/X, XXX XX M., o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14. septembra 2018 č.k. 6Pc/18/2018-35, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil otcovi navrhovateľa povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa mesačne sumou 150 eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa s účinnosťou od 01.07.2018. Zameškané výživné za čas od 01.07.2018 do 31.08.2018 vo výške 100 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. V ostatnej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 3, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný. Zistil, že navrhovateľ je študentom 4. ročníka strednej školy, s čím sú spojené výdavky súvisiace s ukončením štúdia a služkovou. Preto je naďalej svojou výživou odkázaný na vyživovaciu povinnosť zo strany rodičov. Matka si túto povinnosť plní riadne. Otec si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti a za primeranú považuje výšku výživného 100 eur mesačne.

1.3. Pri určení výživného bral na zreteľ odôvodnené potreby navrhovateľa, teda životné náklady, ktoré súvisia s jeho prípravou na budúce povolanie, ale aj s jeho kultúrnym a športovým vyžitím, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Navrhovateľ vyčíslil svoje výdavky v priemere mesačne cca 600 eur. Zistil, že otec navrhovateľa pracuje a jeho priemerný mesačný zárobok je 619,26 eura, iný príjem nemá. S prihliadnutím na otcove pravidelné mesačné výdavky dospel k záveru, že za primeranú výšku výživného k odôvodneným potrebám navrhovateľa, ako i k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca možno považovať výšku výživného v sume 150 eur mesačne. Dodal, že prípadné pokračovanie navrhovateľa v štúdiu na vysokej škole bude mať vplyv na zmenu pomerov na jeho strane, keďže sa mu zvýšia celkové výdavky spojené so štúdiom, čo bude odôvodňovať možnosť podania návrhu na zvýšenie výživného. Zameškané výživné za čas od 01.07.2018 do 31.08.2018 vo výške 100 eur (nakoľko otec v tomto období prispieval mesačne po 100 eur) povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným pod následkom

straty výhody splátok a exekúcie. Keďže navrhovateľ žiadal výživné vo výške 200 eur mesačne, z vyššie uvedených dôvodov, v ostatnej časti návrh navrhovateľa zamietol.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného sporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.1. Navrhovateľ podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a uložil otcovi povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 200 eur mesačne. Dôvodil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

2.2. Namietal, že určené výživné je nedostatočné, vzhľadom na jeho odôvodnené potreby a vzhľadom na skutočnosť, že otec do rozvodu rodičov prispieval na jeho výživu sumou 200 eur mesačne na základe dohody rodičov. Tvrdil, že pomery otca sa nezmenili, má rovnaký príjem a rovnaké výdavky, ako pred rozvodom. Tvrdil, že nevidí dôvod, aby po rozvode manželstva rodičov mal znížiť svoje nároky a potreby a že otec mu nad rámec vyživovacej povinnosti neprispieva.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s ním nesúhlasí. Určené výživné považuje za nadštandardné. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Navrhovateľ vo vyjadrení žiadal, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel. Zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), neviazaný dôvodom odvolania (§ 66 CMP), prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 68 CMP). Dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania, ako výroku závislého, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Konanie vo veciach výživného plnoletých osôb je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z. účinnom od 01.07.2016. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

10.1. V predmetnej veci sa navrhovateľ domáhal voči otcovi určenia výživného. Dôvodil, že ako plnoletý žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá mu na výživu prispieva dobrovoľne. Žiadal priznať výživné vo výške 200 eur mesačne. Otec s navrhovanou výškou výživného nesúhlasil s poukazom na svoj čistý príjem a mesačné výdavky.

10.2. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ je študentom 4. ročníka I. Má výdavky na stužkovú 10 eur, oblečenie a obuv cca 100 eur, kozmetiku 10 eur, lieky a vitamíny 10-20 eur, poplatok v tanečnej škole 30 eur, mobil 10 eur, poistenie 36 eur, stravu 100 eur, vreckové 80-100 eur, mimoriadne výdavky 100-150 eur (bol v H. cez X., vodičský preukaz, bol v E., kúpalisko, aquaparky, kino, oblek na stužkovú, výlet do T., T.), spolu 486 až 566 eur mesačne. Navyše by potreboval kvalitnejší počítač. Matka navrhovateľa má priemerný čistý mesačný príjem 828,59 eura. Otec navrhovateľa má priemerný čistý mesačný príjem 619,26 eura. Obaja rodičia spoločne platia hypotekárny úver na 3-izbový byt vo vlastníctve staršieho spoločného syna T. Y., v ktorom bývajú spoločne matka, navrhovateľ a T.. Otec býva u priateľky v jej 1-izbovom byte. Obaja rodičia majú bežné výdavky na bývanie, stravu a osobnú spotrebu.

10.3. Súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľa s účinnosťou od 01.07.2018 a zameškané výživné za čas od 01.07.2018 do 31.08.2018 vo výške 100 eur povolil otcovi splácať v mesačných

splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. V ostatnej časti návrh zamietol. Zamietajúca časť rozsudku súdu prvej inštancie a výrok o trovách konania je na základe odvolania navrhovateľa predmetom skúmania odvolacím súdom.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v danej veci vykonal v dostatočnom rozsahu dokazovanie na zistenie, či sú dôvody na určenie výživného plnoletému dieťaťu a v akej výške. Po zistení, že navrhovateľ je odkázaný na výživu rodičov, zistil jeho odôvodnené potreby, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Po vykonanom dokazovaní správne vyhodnotil zistený skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Určené výživné, spolu s výživným poskytovaným matkou a prídavkom na dieťa, zodpovedá odôvodneným potrebám zdravého dieťaťa vo veku 18 rokov, ktoré navštevuje strednú školu v mieste bydliska, a aj možnostiam a schopnostiam otca. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, zastáva názor, že potreby navrhovateľa sú limitované schopnosťami a možnosťami otca, ktoré neodôvodňujú priznanie vyššieho príspevku na výživu. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie správne poukázal na skutočnosť, že výdavky navrhovateľa vyčíslené na sumu cca 600 eur mesačne, sú ohraničené príjmom otca, ktorý je vo výške 619,26 eura mesačne, a s prihliadnutím na otcove mesačné výdavky dospel k záveru, že suma 150 eur mesačne je primeraným príspevkom otca na výživu navrhovateľa. Odvolací súd sa s uvedeným záverom v plnom rozsahu stotožnil, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil.

12. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že výživné určené dieťaťu (aj plnoletému) slúži na uspokojovanie všetkých životných potrieb potrebných pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj. Odôvodnené potreby dieťaťa sú dané jednak jeho vekom a stupňom vzdelávania, ale aj zdravotným stavom. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Ak sú reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými potrebami len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V danej veci je zrejmé, že zistené majetkové pomery otca nedovoľujú uznať všetky navrhovateľom vyčíslené potreby za odôvodnené. Potom je na mieste, že aj navrhovateľ sa musí v uspokojovaní svojich potrieb uskromniť, alebo, vzhľadom na svoj vek, využiť možnosť pokryť svoje potreby z vlastnej brigádnickej činnosti.

13. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 3 CSP zaoberal podstatnými námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní. S námietkou navrhovateľa vo vzťahu k výške určeného výživného sa odvolací súd nestotožnil z dôvodov uvedených v bode 12. Poukazovanie navrhovateľa na nezmenené pomery otca oproti obdobiu pred rozvodom rodičov, kedy otec platil vyššie výživné, odvolací súd nepovažoval za podstatné. V danej veci ide o určenie výživného na návrh, a preto nebolo dôvodné skúmať zmenu pomerov na strane otca oproti predchádzajúcemu obdobiu. K tvrdeniu navrhovateľa, podľa ktorého nevidí dôvod, aby po rozvode manželstva rodičov mal znížiť svoje nároky a potreby, odvolací súd opätovne poukazuje na dôvody uvedené v bode 12. Odvolací súd nespochybňuje, že otec navrhovateľovi nad rámec vyživovacej povinnosti neprispieva, keďže otec takúto skutočnosť ani netvrdil, ani nevyplynula z vykonaného dokazovania. Napriek tomu odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, považoval určené výživné za primerané.

14. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietajúcej časti a v časti trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

15. Podľa § 57 CMP o nároku na náhradu trov, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Úspešný otec v odvolacom konaní nežiadal priznať náhradu trov konania podľa § 55 CMP. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Vo veci ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku, ktorý stanovuje, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, pričom žiadne ustanovenie upravujúce nárok na náhradu trov konania podľa CMP na danú vec nedopadá.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).